

عنوان مقاله:

تحلیل آثار داستانی رضا براهنی براساس نظریه ی جامعه شناسی تکوینی لوسین گلدمن

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

زهرا ایرانمنش - استادیار، گروه آموزشی زبان و ادبیات، دانشگاه فرهنگیان استان کرمان، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

جامعه شناسی ادبیات موضوعی تلفیقی از علوم اجتماعی و جامعه شناسی است. لوسین گلدمن از نظریه پردازان این مبحث تحلیلی است. در جامعه شناسی تکوینی گلدمن، ارتباط آثار ادبی و وضعیت اجتماعی و موقعیت اجتماعی نویسنده مدنظر قرار دارند و اثر ادبی بر مبنای این مفاهیم تحلیل می شود. هدف پژوهش حاضر این است که به روش توصیفی تحلیلی با ابزار کتابخانه ای، آثار داستانی براهنی را بر مبنای نظریه جامعه‌شناسی تکوینی لوسین گلدمن تحلیل کند. به این دلیل که ادبیات، زبان گویای هر جامعه است و کارآمدترین راه برای آشنایی با افکار و باورهای هر جامعه، غور در ادبیات آن جامعه است؛ پس باید آثار داستانی معاصر را از این زاویه نیز تحلیل کرد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که براهنی مسائل مختلف فرهنگی، اجتماعی و سیاسی هم چون بی عدالتی، خفقان سیاسی اجتماعی، ظلم حاکمان، تضاد طبقاتی، نفوذ و تسلط فرهنگی و سیاسی بیگانگان، ایستادگی در برابر جور و ستم و مواردی دیگر را دست مایه خلق آثار خود قرار داده است و این مضامین تحت تاثیر مسائل جامعه به داستانهای براهنی راه یافته‌اند. از سوی دیگر، مسائل اجتماعی موجود در آثار رضا براهنی، همان دغدغه های طبقه ای از جامعه است که براهنی نیز به آن تعلق دارد و این طبقه، همان قشر روشن فکر جامعه است. بنابراین مهمترین مولفه نظریه جامعه شناختی لوسین گلدمن که همانا تاثیرپذیری اثر ادبی از طبقه اجتماعی مولف است، در داستانهای براهنی نمود یافته، مضامین داستانهای او همان دغدغه های طبقه اجتماعی نویسنده است.

کلمات کلیدی:

آثار داستانی، جامعه شناسی ادبیات، لوسین گلدمن، رضا براهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1876456>

